

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219201738
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219201738.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobcu: S. M., nar. XX. S. XXXX, trvale pobytom I. V. XXX/XX, I. J. Q., proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, konajúci na území SR prostredníctvom PNB PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, o obnove konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 29. januára 2020 č.k. 20C/20/2019-32 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol žalobu o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 14C/19/2013. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 403 ods. 1, § 405, § 413 ods. 1 písm. a), § 121 ods. 3 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vecne dôvodil, že rozhodnutie (uznesenie o schválení zmieru zo 6. februára 2015 č.k. 14C/19/2013-86) v konaní ktorého povolenia obnovy sa žalobca domáha, nadobudlo právoplatnosť 10. marca 2015. Trojročná lehota na podanie žaloby o obnovu konania uplynula 10. marca 2018 a žaloba bola podaná až 30. apríla 2019, teda po jej uplynutí, pričom nie sú dané dôvody na aplikáciu § 403 ods. 3 CSP. O trovách konania súd prvej inštancie nerozhodoval, nakoľko žalovaný o žalobe nemal ani vedomosť a súd preto postupoval obdobne ako pri odmietnutí podania.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení a to najmä v bode 6 odôvodnenia. Poukázal a citoval ustanovenie § 365 ods. 1, 2, § 366, § 397, § 400, § 403 ods. 1, 2 a § 404 CSP. Dodal, že návrh na obnovu konania je prípustný v zmysle § 404 písm. c) CSP a § 397 písm. e) CSP z dôvodu, že právoplatný rozsudok vo veci samej pod sp. zn. 14C/19/2013 je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie. Dôvodil, že právny predchodca žalovaného spoločnosť CETELEM Slovensko, a.s. uzatvorila so žalobcom, spotrebiteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 42600020789005 vo výške 17.000,- eur, pričom pri uzavieraní použila nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenila neprijateľné zmluvné podmienky: absencia konečnej splatnosti úveru, absencia výšky, počtu a termínov splátok, splátka nerozdelená na istinu a úrok, skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami, dohoda o zrážkach zo mzdy, zmluva o kreditnej karte/revolving. Ďalej poukázal na § 11 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej „ZoSÚ“), v zmysle ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom za hrubé porušenie povinností sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácať úver. V tejto súvislosti poukázal na

to, že konanie žalovaného je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku s úmyslom poškodiť spotrebiteľa, čo je priamo v rozpore so Smernicou Rady 93/13/EHS a s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie C-415/11. Dôvodil, že proti rozsudku č.k. 14C/19/2013-86 nepodal odpor, nakoľko mu neboli známe dôvody, ktorými by bol argumentoval v odpore proti uvedenému rozsudku a nevedel, že ako spotrebiteľ má právo sa brániť okrem iného aj proti nekalým praktikám. Dodal, že súdny zmier bol právnym predchodcom žalovaného navrhnutý žalobcovi I'sťou, pod nátlakom a na základe spotrebiteľskej zmluvy, do ktorej boli včlenené neprijateľné zmluvné podmienky. Právny predchodca žalovaného uviedol žalobcu aj súd do omylu, použil nekalé obchodné praktiky. Poukázal na ustanovenie § 148 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd neschválil zmier, ak je v rozpore s právnymi predpismi. Súd prvej inštancie schválil súdny zmier v rozpore so zákonom. Dal do pozornosti súdu rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11C/356/2014-113 z 13. novembra 2017, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 16Co/13/2018 z 29. októbra 2018, ktorým bola obnova konania povolená ako i rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3C/56/2016-40 z 24. júla 2017, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/16/2017 z 24. mája 2018, ktorý tiež skonštatoval danosť dôvodov na obnovu konania. Poukázal i na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/104/2017, rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 7C/211/2014-109 z 27. októbra 2016 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/65/2017 z 13. marca 2018. Ďalej dal do pozornosti rozsudky Súdneho dvora Európskej únie a to rozsudok Súdneho dvora zo 14. marca 2013 vo veci C-415/11 ako i zo 4. júna 2009 vo veci C-243/08, z 21. februára 2013 vo veci C-472/11, uznesenie Súdneho dvora zo 16. novembra 2010 vo veci C-76/10, rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 2018 vo veci C-448/17 a rozsudok Súdneho dvora zo 14. júna 2012 vo veci C-618/10. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a obnovu konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 14C/19/2013 povolil.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal v napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie treba navzdory námietkam žalobcu považovať za vecne správne, keď súd prvej inštancie v miere postačujúcej pre rozhodnutie zistil skutkový stav a vec aj správne posúdil po právnej stránke a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods.1 CSP).

4. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 20C/20/2019 je obnova konania vedeného pred Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 14C/19/2013, v ktorom bolo vydané uznesenie č.k. 14C/19/2013-86, ktorým bol schválený zmier v znení: „Žalovaní v 1. a 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu celkom vo výške 16.295,94 Eur, spolu s úrokmi z dlžnej istiny vo výške 11,49 % ročne zo sumy 15.596,43 eur od 10. októbra 2012 do zaplataenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 16.234,24 eur od 18. decembra 2012 do zaplataenia, súdny poplatok vo výške 97 eur na účet žalobou, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v F. bank, pod VS: XXXXXXXXXXXX, a to

pravidelne v mesačných splátkach po 50 eur počnúc od marca 2015 do mája 2015, a od júna 2015 pravidelne v mesačných splátkach po 250 eur až do zaplataenia, pod hrozbou straty výhody splátok. Žalovaní v 1. a 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 1.011,84 eur. na účet právneho zástupcu žalobcu, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo I. banka a.s., pod VS: XXXXXXXXXXXX, od júna 2015 pravidelne v mesačných splátkach po 20 Eur až do zaplataenia, pod hrozbou straty výhody splátok. Súd vracia zaplataený súdny poplatok žalobcovi cestou príslušného úradu vo výške 880 eur“. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa domáha obnovy konania žalobou doručenou súdu prvej inštancie 30. apríla 2019 a to z dôvodu, že v pôvodnom konaní súd prvej inštancie nevyhodnotil všetky zmluvné ustanovenia a nezohľadnil neprijateľné zmluvné podmienky.

5. Žalobca ako odvoláciu námietku nad rámec dôvodov uvedených v žalobe uvádza, že súd prvej inštancie pri posúdení prípustnosti obnovy konania neposúdil, že právoplatné uznesenie vo veci samej č.k. 14C/19/2013-86 zo 6. februára 2015 je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie.

6. Podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

7. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

8. Preskúmovacia činnosť odvolacieho súdu spočíva všeobecne v tom, že odvolací súd skúma, či rozhodnutie súdu prvej inštancie vyhovuje právu, procesnému alebo hmotnému, pričom vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol základom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Civilné sporové konanie nie je už bezvýnimčne ovládané princípom jednotnosti konania spočívajúceho v tom, že konanie tvorí jeden celok od momentu jeho začatia až po jeho právoplatné skončenie a zákon nestanovuje sled jednotlivých úkonov. V súlade s požiadavkou procesnej ekonomie a logického postupu, súd rozhoduje o tom, ktorý úkon bude vykonaný a kedy sa tak stane. Strany sú síce oprávnené svoje návrhy a dôkazy, prípadne nové tvrdenia či nové dôkazy uplatňovať aj v odvolacom konaní, avšak iba za zákonom stanovených podmienok. K týmto zákonným obmedzeniam procesných strán dochádza zavedením koncentračného princípu, podľa ktorého sú strany povinné sústrediť, koncentrovať a vykonať niektoré procesné úkony v určitom časovom úseku stanoveným súdom alebo priamo zákonom. Po uplynutí takto stanovenej lehoty nie je možné už uplatnené ani nariadené procesné úkony vykonať. V zmysle koncentračnej zásady je substancovanie skutkových tvrdení i prednášanie a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené len do určitej fázy konania. Koncentračná zásada je premietnutá aj do zásady neúplnej apelácie. V zmysle tejto zásady je substancovanie skutkových tvrdení a označovanie dôkazných návrhov zásadne koncentrované do fázy prvoinštančného konania. Koncentračný princíp a princíp neúplnej apelácie sa teda prejavujú v tom, že v odvolacom konaní v zásade nie sú prípustné nové substancovania skutkových tvrdení ani nové dôkazné návrhy, s výnimkou výnimočných situácií, ktoré zákon uznáva ako dôvody na prednes skutkových tvrdení, či označení dôkazných návrhov aj v odvolacom konaní. Odvolací súd je teda viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Odvolanie je založené na princípe neúplnej apelácie, t.j. že je konštruované ako opravný prostriedok bez možnosti prednášania nových skutočností a nových dôkazov, platí, že odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Preskúmovacia činnosť odvolacieho súdu je tak obmedzená skutočnosťou, že skutkový stav veci a rovnako ani výsledky dokazovania by sa už nemali pred odvolacím súdom meniť.

9. Keďže účelom opravného prostriedku a v súvislosti s jeho uplatnením aj účelom odvolacieho konania je zákonom predpísaným spôsobom dosiahnuť nápravu právnych alebo skutkových pochybení súdu prvej inštancie, v odvolacom konaní je druhostupňový súd limitovaný v možnostiach zasahovať do rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom tieto limity vyplývajú z podstaty neúplného apelačného systému, ktorý sa v riadnom opravnom konaní uplatňuje v sporových konaniach (rozhodnutie Ústavného súdu SR, III.ÚS 152/2010). Systém neúplnej apelácie, ktorou je ovládané odvolacie konanie v sporových veciach, predpokladá, že skutková stránka veci sa objasní na súde prvého stupňa (rozhodnutie Ústavného súdu SR I.ÚS 380/2011).

10. Odvolací súd tak vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a zo stavu vyplývajúceho z návrhu žalobcu na obnovu konania. Súčasťou tohto návrhu však nebol dôvod obnovy konania uvedený až v odvolaní a to rozpor právoplatného rozsudku (uznesenia) s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné. Tento dôvod uvedený v § 397 písm. e) CSP uviedol žalobca len v odvolaní zrejme s cieľom dosiahnutia objektívnej podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania, ktorou je zachovanie zákonnej lehoty.

11. Podľa § 411 ods. 1 CSP rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

12. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia súd neprihliada na existenciu iných dôvodov na konanie o obnove konania, ako na tie, ktoré vo svojej žalobe uvedie oprávnený subjekt, žalobca a skúma odôvodnenosť žaloby len z hľadiska v žalobe uvedených dôvodov.

13. S poukazom na vyššie uvedené potom možno skonštatovať, že súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ návrh na obnovu konania odmietol. Tvrdenia žalobcu v odvolaní, že súd sa v pôvodnom

konaní nezaoberal jednotlivými dojednanými zmluvnými podmienkami z hľadiska ich primeranosti a to, či takýmto dojednaním nebola spôsobená nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú síce správne, avšak vzhľadom na odmietnutie žaloby na obnovu konania pre zmeškanie zákonnej lehoty stanovenej v § 403 ods. 2 CSP, ktoré zmeškanie nemožno odpustiť, irelevantné. Neuvedenie v žalobe dôvodu obnovy konania uvedeného v § 397 ods. 1 písm. e) je podľa odvolacieho súdu nepochybné.

14. Žaloba na obnovu konania bola podaná, tak ako správne skonštatoval súd prvej inštancie, po uplynutí objektívnej lehoty troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia, keďže rozhodnutie, ktorého povolenia obnovy sa žalobca domáha, nadobudlo právoplatnosť 10. marca 2015 a trojročná lehota uplynula 10. marca 2018. Vzhľadom k tomu, že žalobu na obnovu konania je síce možné podať i po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia, za predpokladov uvedených v § 404 CSP v spojení s § 397 písm. c) až e) CSP, avšak takéto predpoklady žalobca v žalobe na obnovu konania neuviedol, uviedol ich až v odvolacom konaní a s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 408 CSP a zásadu apelácie na ne už odvolací súd neprihliadal.

15. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).